

Est. 77/
Tab. 4
N.º 25

13-10-10

10. 10. 10

PLANTARUM RARIORUM
HORTI
ELTHAMENSIS

TOMUS ALTER.

2A-5-4

PLANTARUM RARIORUM

H. O. R. T. I.

FLINTHAMENSIS

1700

*MAGNOLIA LAURI FOLIO, SUBTUS
ALBICANTE* HIST. NAT. CAROL. P. XXXIX.
T. CLXVIII. F. 205.

MAGNA non fit, sed staturæ humilioris arbor est, nam in regionibus natalibus, Virginia & Carolina, ad quindecim & sedecim tantum pedum altitudinem nasci dicitur, & in Elthamensi aliisque Curiosorum hortis vix dimidiam naturalis magnitudinis altitudinem adeptæ, floribus quotannis ferendis par fuit, ut vel hinc colligere liceret, minus proceram fore arborem. Caudex arbuscularum, quas vidi, pollicem & amplius crassus erat, cortice cinereo vestitus, e quo virgarum instar rami longi teretes, e glauco virides, nascebantur, geniculis tenuibus, inferius longius, superius propius sibi admotis, distincti, quibus hinc inde gemmæ adnascuntur fuscæ & rami quidam minores, in quorum parte superiori folia prodeunt pediculis brevibus nixa, Lauri Indicæ *Aldini* figura, ab initio propius sibi admota, tenera, læte & dilute virentia, superne glabra, inferne & per margines lanugine sericea obsita, quæ lanugo postea sensim perit, hujus autem loco folia ea parte ex albo glaucescunt, ac si pigmento subcæruleo oblita essent, superiori autem parte folia saturatiore virore resplendent, rigidiora fiunt, & longius tum ab invicem distant: inferiora & vetustiora folia in subluteum, & tandem arefcentia, maculatim incipiendo, vel in purpurascens, vel in rubiginosum colorem abeunt; quæ vetustiora folia tum creberrimis granulis obsita, & veluti rugosa, corii instar, apparent. Venæ foliorum tenues sunt, a nervo medio subluteo oblique in margines productæ. Sapor foliis & ramis est aromaticus, talis, qualis in Calamo aromatico observatur.

Tam folia, quam flores, ubi primum prodeunt, theca membranacea, ab initio albicante, dein, ubi abscedit, fusca obvolvuntur. Florum autem capitula primum oblonga sunt & cuspidata, postea ea intumescunt, ex calyce trifolio & pluribus petalis (octo plerumque numeravi) composita; quæ petala lata sunt & crassa, concava, versus basim contracta, lactea ab initio, per vetustatem obsolete gilva, tenuibus quibusdam lineis, exterius obiter concurrentibus, inscripta. Singuli vero flores in singulis extremis ramulis nascuntur, successive prodeutes, ita ut pleraque æstatis parte flores vel præteriti, vel florentes, vel de novo prodeutes observentur. Qui flores vario tempore variam obtinent figuram, a nemine adhuc icone expressam; nam quando explicari, & ubi denuo se claudere incipiunt, Tulipæ, vel *Yuccæ* potius florum figuram, i. e. concavam & campaniformem repræsentant; ubi vero plene explicati sunt flores, rosaceam, *Nenupharis* specie, æmulantur figuram. Et hæc varia florum figura, tum in icone primaria, tum secundariis, floribus nempe seorsum designatis, in Tabula nostra expressa est. Certum aperiendi tempus definire non potui; nunc enim circa vesperam sensim explicari & per omnem noctem apertos esse observavi, nunc ocyus, meridie nempe, aperiri vidi, nunc integro nyctemero hiare, nunc clausos esse observavi, antemeridianis autem

horis nulli flores aperti mihi obviam facti sunt. Ceteroquin singuli aliquoties aperiuntur & clauduntur, soletque calyx ad secundam floris explicationem plerumque decidere, ipsa vero petala non decidunt, sed in caule arescunt. Flori non exiguam gratiam affert odor suavis & fragrans, Liliū, quod convallium dicitur, exacte referens, ea saltem differentia, quod illius magis purus & simplex, hujus compositus & aromatici quid commixtum habere videatur. Porro apices, embryones ac styli peculiare sunt huic flori: apices quidem latiusculi & oblongi sunt, incurvati, externe læves & convexi, interne concavi & striati, duabus nempe lineis, farina lutea resperfis, præditi, quæ lineæ ad basim fere decurrunt, ita ut inferior brevis pars, farina carens, pro stamine habenda sit, & hæc stamina & apices seorsum figuræ utraque parte (n. 1. 2. exteriori, 3. 4. interiori) appicta sunt. Ceterum apices multiplici serie coronæ instar ex pistilli basi nascuntur, inter quæ capitulum erigitur oblongum, ex pluribus embryonibus seu folliculis oblongis tumidis, in medio secundum longitudinem striatis, connatum, quorum extremitatibus singulis singuli insident styli contorti, cirrosi, ab initio albicantes, dein luteoli, embryones autem e viridi glaucescunt, qui dein in fructum abeunt coniformem, ex tuberculis oblongis compactum, quorum singulis singula continentur semina phaseoliformia, e filis per maturitatem ex eorum cavitate pendula, prout videre licet in figura Banisteri apud Plukenetium, & in Hist. Nat. Car. M. Catesby, quo lectores remitto; hos fructus enim nobiscum, ob ætatem plantæ minus provectam, nondum tulit.

Plumierus, qui nomen & differentiam hujus generis dedit, fila illa tacet, unde vel non dantur, vel illi non observata sunt in illa specie, quam vocat *Magnoliam* amplissimo flore albo, fructu cæruleo *Nov. Gen. p. 38. Tab. 7.* Observandum autem a vulgari tulipifera arbore diversum hoc genus esse, cujus differentia in fructu præcipue sita est, & hujus porro species esse, quæ a *Plukenetio* in *Amalth.* recensentur *p. 206.*

Ceterum prima hujus speciei figura in *Phytogr. Pluk. Tab. 68. f. 4.* exhibita fuit, ubi & in *Almag. p. 379.* Tulipifera Virginiana Laurinis foliis, aversa parte rore cæruleo tinctis, coni-baccifera dicitur. Rorem quidem valde improprie dicit *Plukenetius*, melius nebulam dixisset. In figura folia justo breviora & obtusiora & flos sub uno saltem statu exhibetur. Cetera Synonyma sunt:

Laurus Tulipifera baccis rubellis, cono erecto inclusis *Banist. Cat. Virg.* ut citat *Plukenetius*: *Laurus Tulipifera*, baccis calyculatis *Raj. Hist. Plant. Tom. II. p. 1690.* & *Laurus Tulipifera* foliis subtus ex cinereo aut argenteo purpurascens *Ejusd. Ibid. p. 1798. n. 4.* At folia ex cinereo aut argenteo cærulescunt, non purpurascunt, nisi arescant.

MALVA CAPENSIS FRUTESCENS, GROSSULARIÆ FOLIO MINORI, GLABRO T. CLXIX. F. 206.

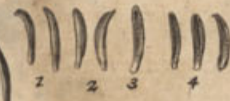
Fruticulus est cubitalis, bicubitalis, & pro ætatis ratione altior, non multum ramosus, caulibus teretibus lignosis, non valde crassis & vix digitum minorem æquantibus, cortice inferius cinereo, superius spadiceo, tectis, summi autem ramuli virescunt, in quibus folia nascuntur *Grossulariæ*, præsertim junioris, foliis

P. 207.

T. CLXVIII.

F. 205.

Magnolia Laurifolia, subtus albicante H.N.C.

T. CLAVIN

RANUNCULACEAE

1708.9

Ranunculus acris L. f. *subsp. albus* H. & A.

P. 209.

T. CLXIX.

F. 206.

F. 207.

*Malva Cap. frutescens,
Grosularia folio minori, glabro.*

*Malva Cap. frutesc. Grosu-
laria folio majori, hirsuto.*

1777

1777

Malva cap. frutescens. *Malva cap. frutescens.*
 Malva cap. frutescens. *Malva cap. frutescens.*

foliis non dissimilia, & simili ratione plura ex eodem principio prodeuntia, sed minora, glabra, viridia superne, subtus nonnihil pallidiora, e quorum alis in pediculis gracilibus flores nascuntur solitarii, pulchri, situ ad caulis longitudinem perpendiculari, in quinque obtusa, modice sinuata petala, vel segmenta verius, divisi, coloris incarnati, striis saturatoribus unguem versus notati, ipsis unguibus albis, calyce glabro, in quinque latiuscula segmenta ad basim fere diviso, excepti, & ligulis angustis aliquot (tribus plerumque) versus pediculum præditi, qui calyces floribus evanidis semina ambiunt plura in orbem digesta, capsulis hirsutis inclusa.

Augusto mense plerumque floret, & licet in multorum hortis a multo tempore reperiatur, a nemine tamen adhuc vel descripta vel depicta fuit.

Prima ejus mentio facta fuit a *Peinio in Hort. Bos.* 1705. & 1712. *Alceæ Capensis Grossulariæ folio, flore rubro, titulo: in Cat. anni 1713. dicta fuit, Malva Africana folio Grossulariæ, flore minore purpureo. Simile pæne nomen est Malvæ Africane frutescentis, folio Grossulariæ, flore rubro Boerb. Ind. Pr. p. 114. & Malvæ Africane frutescentis, Grossulariæ folio, flore minore purpureo Schwer. Cat. Hamb. Brevius, Malvæ folio Grossulariæ, sive Malvæ Capensis Wehm. Hort. Casp. Bos. Denuo dicta fuit, Alceæ Africana frutescens, folio Grossulariæ, flore parvo rubro Boerb. Ind. Alt. p. 271. n. 13.*

Malvæ speciem censui e floris figura & quod folia non æque ac Alcearum plerumque folia profunde incisa sint.

Malva Africana frutescens, flore rubro *Hort. Amst. Part. II. p. 171. fig. 86:* planta, quam nostra, est elatior & robustior, floribus nonnihil majoribus, macula latiore & obsoletiore præditis, calycis segmentis tribus exterioribus majoribus, foliis hirsutia molli obductis, majoribus & minus profunde crebroque incisis, quamvis ipsæ crenæ acutiores sint, quam in hac specie.

MALVA CAPENSIS FRUTESCENS, GROSSULARIÆ FOLIO MAJORE, HIRSUTO T. CLXIX. F. 207.

MEDIA est hæc species inter præcedentem, & Malvam Africanam frutescentem, flore rubro *Hort. Amst.* cujus modo mentio facta est, caulibus lignosis crassioribus (e fusco rubentibus) & elatioribus, foliis hirsutis, quam illius, latioribus & minus profunde inque segmenta latiora divisis, denticulis vero acutioribus ferratis. Ceteroquin flores illi similes sunt, & simili situ dispositi; calyx etiam similis, nisi quod exterior e laciniis nonnihil majoribus constet, interior autem subhirsutus sit. Florum pediculi pone flores geniculati & deorsum aliquantum fracti sunt, in illa vero specie illi nutant ab initio, breves & non geniculati, postea erecti & longiores fiunt, sed non æque, ac hujus, longi. Malvæ autem Horti Amstelod. folia, quam hujus, crassiora, magis rugosa, mollia & magis villosa sunt, latiora minusque incisa, nec Grossulariæ æque similia, denticulis, quam in hac nostra, minus acutis. Præterea florum petala aliquanto ampliora sunt, maculis saturatoribus & obscurioribus notata, florum pedioli breviores & non geniculati, segmenta calycis exteriora majora & ipsi calyces magis hirsuti sunt. Ceterum utriusque semina capsulis hirsutis includuntur; & hujus quidem speciei capitula matura

figura

figura prima, secunda & tertia capsulæ, quarta semina seorsum delineata sunt. Circa Auctumnus floret.

Malva Africana frutescens, flore parvo carneo, unguiculis atro-rubentibus *Pluk. Amalb. p. 140. Tab. 431. f. 5.* cui eadem, Malva frutescens Prom. Bon. Spei, flore carneo, fundo purpureo *Mus. Pet. num. 658.* nec ad hanc, nec ad illam nostras, sed ad Malvam Africanam frutescentem, flore rubro *Hort. Amst.* referri debet. Notandum autem non tam fundum & ipsos ungues, quam segmenta floris inter ungues & mediam petalorum partem maculata esse.

*MALVA VISCUS ARBORESCENS, FLORE
MINIATO CLAUSO T. CLXX. F. 208.*

PROUT Androsæmum ad Hypericum, Cacubalum ad Alsinen, ita hoc genus se habet erga Malvam.

Fruticis vel arbusculæ specie, decem, duodecim & amplius pedum altitudine excrescit hæc planta, caudice recto, digitum & amplius crasso, æquali, seu ad radicem non multo crassiori, quam est in medio, parum ramoso, cortice e cinereo spadiceo tecto, substantia intus fungosa, semi-lignosa, cujus summo in ramis palmaribus pedalibusque alterna serie nascuntur folia mollia, Althææ similia, sed minus incana, & e foliorum alis in pediculis brevibus flores pulchre miniati, in coccineum vergentes, surrecti, in se spiratim sinistroversus voluti, nec ullo, quantum adhuc observavi, Solis calore se aperientes, qui, ubi manus ope explicantur, (vid. fig. 1.) e quinque petalis obtusis, ad basim connexis & monopetalum florem efficientibus, constare deprehenduntur, quæ id peculiare habent, quod ad ungues processum ex altera parte in alteram habeant inflexum, ut veluti auriculata inde fiant petala. E floris medio stylus prominet oblongus, apicibus obscure purpurantibus in summo cinctus, supra quos ipse stylus in quinque lacinias pilosas terminatur. Flos in fundo perforatur, ut stylum transmittat, ipse autem fundus floris embryonem, ut in Malvis, cingit, & utriculo veluti fovet.

Floribus evanidis (qui exaridi toti decidunt) fructus subnascuntur globosi, ab initio virides, per maturitatem e coccineo corallini coloris, quinque superficialibus incisuris in umbilico notati. Hi vero fructus baccae veræ sunt, in pulpa molli semina quinque angulosa, dura, callosa, Oxyacanthæ fere similia, continentes. Inter ipsa semina tantillum interstitii & nulla fere pulpa intercedit, nec membranas advertere potui in maturo fructu, eum distinguentes, sed pulpæ quid simile, quod officula separat, reliqua vero pleraque pulpa exterius circa semina locatur. Dissectis officulis nuclei comparent spadicei, figura reniformi. Officula vel semina, qua membranam fructus respiciunt, elevata & rotundata sunt, qua vero se invicem contingunt, compressa, angulata, fereque triquetra observantur.

Calyx duplex est, exterior angustior, in septem, octo & novem lacinias ad basim usque dissectus, interior latior, in quinque tantum per summitatem segmenta (quæ rursus bifida subinde sunt) divisus, qui calyx interior, ubi fructus grandescit, ad fundum usque in partes aliquot rumpitur, ut n. 2. & 3. monstrat, ubi fructus integer etiam comparet, figura autem 4. fructus dissectus, figura 5. & 6. officula aut semina sub diversa facie, figura 7. officulum dissectum, figura 8. nuclei exhibentur.

Flores

P. 210.

T. CLXX.

F. 208.

Malva arborens, flore miniato clauso.

PLANTAE RABIOSES.

T. CIX.

Ranunculus abortivus, Linn. *herm. chelid.*

Flores sub auctumnum profert, in regionibus ubi sponte nascitur. Apud nos vero toto pæne anno floret. Folia hyeme decidunt, sed mox renascuntur, & plantæ convenienti Hibernaculo asservatæ, ubi verno tepori exponuntur, mox de novo in flores erumpunt, quos satis diu ostentant, novis floribus veteribus succedentibus.

Planta est Mexicanæ originis & describitur ac depingitur in *Hist. Mex. L. 4. C. 22. p. 117.* Atlas Zopillin, seu Aquosæ herbæ appensæ titulo, sed rudiore Minerva. Quæ ibi de fructu, ternis capitulis triangulis constante, habentur, spuria videntur & a quodam ad figuram respiciente adjecta existimo. Flores nempe inferiores marcescere incipientes, in fastigiis contracti, veluti globosi & trianguli pinguntur, qui fructus specie imposuerunt Reccho, cum stylus flores supereminens florem esse docere poterat. Ceterum fructus ibi dicitur cibo idoneus: radix, quæ crassa & rubescens, in fluxu ventris, urinæ ardore & retentione, nec non ad oculorum inflammationes laudatur, si nempe aqua, in qua farina radice stipitisque infusa fuerit, usurpetur.

Plukenetio Almag. p. 14. Tab. 257. fig. 1. est Alcea Indica arborea, folio molli, flore amplo, eleganter coccineo. Male dicit flores amplos, mediocris enim sunt magnitudinis, oblongi & semper clausi. Male etiam depingit flores & calyces; flos nimis brevis est, omissa spirali convolutione; calycis segmenta & distinctiones non exprimuntur. Melius dicitur Althæa Americana coccinea, flore clauso *Petiv. Hort. Sicc. Raj. Hist. Tom. III. App. p. 241. n. 63.* quamvis proprie Althææ species non sit.

Observandum an Adamboe *Hort. Mal. Part. IV. Tab. 20. 21. p. 45.* quæ Alcea Indica arborea pericarpio carnosio in plura loculamenta partito *Raj. Hist. Plant. Tom. II. App. p. 1902.* & Katou-Adamboe *Hort. Mal. Part. IV. Tab. 22. p. 47.* quæ Alcea Indica arborea elatior, pericarpio carnosio subaspero *Raj. Hist. Plant. Tom. II. App. p. 1902.* ad hoc genus referri queant. Figuræ non satisfaciunt, nec descriptiones adeo exactæ sunt, ut, non visis ipsis plantis, veras hujus generis species pronuntiare audeam.

MALVINDA BICORNIS, BALLOTES FOLIO MOLLI T. CLXXI. F. 209.

MALVINDA est plantæ genus flore monopetalo, Abutili æmulo, sed in eo diverso, quod petala, vel potius segmenta ejus, in medio finuata & per margines velut arrosa sint, fructus autem differt ab Abutilo, Malva & reliquis hujus census, quod capsulæ pauciores sint, quinque nempe, sex, ad decem tantum, & ita conjunctæ, ut nullam fissuram relinquunt, unumve & integrum veluti vasculum constituent, quamvis plena maturitate a se invicem abscendant, in quibus continentur semina solitaria (Abutilon plura uno plerumque semina habet in singulis capsulis) non reniformia, ut Abutili, Malvæ, &c. sed fere triquetra, parte exteriori in dorsum elevata, interiori utrinque complanata & in acutum angulum producta. Capsulæ nunc unicornes, nunc & plerumque bicornes sunt, aut si cornicula iis desint, horum loco eminentiæ quædam protuberant. Ceterum in quibusdam speciebus capsulæ transversa fissura versus basim ab exteriori parte dehiscunt

& semina emittunt; in aliis vero, quantum adhuc observare potui, non aperiuntur. Calyx plane simplex est, ne ligulis quidem ad basim præditus, monophyllos nempe, in quinque segmenta ad medium vel paullo ultra divisus.

Cubitales & sesquicubitales huic speciei sunt caules, teretes, culmum crassi, pilosi, virentes, e quibus ab imo ad summum ramuli breviores & pauciores, quam in sequentibus, nascuntur, pilosi etiam, & in his folia oblongis pediculis nascuntur, Ballotes foliis proxime similia, crassiuscula, dilute virentia, subtus nonnihil pallidiora, molli hirsutia ubique, parte præcipue averfa, obsita, per ambitum dentata, inferius quidem & in media caulis & ramorum parte latiora & nonnihil angulata, superius angulis destituta, venis obliquis, a nervo medio prodeuntibus, exarata, e quorum alis furculi foliati breves nascuntur, & unus alterve flos, pediculo tenui tereti brevi hærens, ceteri vero flores, qui in memoratis furculis nascuntur, plures sunt, juxta se orientes, donec ramuli illi elongentur & folia longius secedant, ubi flores & capitula etiam longius distare solent. Ceterum flores pallide & obsolete lutescunt, majores, quam sequentium, in quinque tenera & teneriter striata segmenta ad unguem usque divisi, altera in singulis segmentis lacinia, quam altera, nonnihil brevior, e quorum medio in tenui brevique columna stamina oriuntur plura tenuia, primum erecta, dein deflexa, apicibus parvis croceis terminata. Ad foliorum & florum pediculorum ortum ligula pertenuis, (utrinque una) nascitur.

Floribus, qui circa meridiem tantum explicantur & brevi pereunt, evanidis pediculi longiores fiunt, & semina in capitulum congesta ferunt, calyce tecta ex rotundo quinquangulari, in quinque latiuscula brevissima segmenta (absque ligulis adnatis) ad medium usque diviso. Capsulæ & semina ab initio connata sunt & unum veluti vasculum constituunt, per maturitatem vero ab invicem secedunt, subcineræ, rugosæ, in quibus semina continentur fusco-nigra, parte exteriori rotundata, interiore utrinque in acutum angulum compressa. Capsulæ hæ & semina denarium plerumque numerum habent ad singulos calyces, & capsulæ hæ firmiter semina retinent, licetque per maturitatem fissuram habeant in summitate, ea tamen in tantum non dehiscit, ut semina emittat, immo nec ad basim rumpi videntur capsulæ in hac specie. Ceterum eæ longius, quam aliæ, quæ mihi innotuere hujus generis species, crinitæ sunt.

Particulam tantum hujus olim pro caractere monstrando designaram, Tabula CLXXVI. qua Melochia exhibetur, conspiciendam, quoniam & apud Plukenetium & in Horto Malab. figuratam noram, dein quum nec particula illa, nec figuræ illæ satisfacerent, accuratiorem figuram feci. Ceteroquin seorsum capitula figura prima, secunda, 3. 4. capsulæ, 5. 6. 7. semina in utraque Tabula exhibentur.

Annua est planta, Julio & Augusto, quin & serius, pro sationis ratione, florens.

Dicitur *Pluken. Alm. p. 25. Tab. 131. fig. 2.* Althæa Maderaspatana subrotundo folio molli & hirsuto, multipilis, sive seminibus ad apicem crinitis, ubi suspicatur *Katu-Uren Hort. Mal. Part. X. Tab. 54. p. 107.* hujus loci esse, in *Mant. vero p. 10.* subdubitat & *Katu-Uren* potius ad Althæam suam rostratam *Comandeliensem*, *Pimpinellæ majoris* folio subrotundo, referendam putat. Ego vero non dubito quin hujus potius loci sit; licet enim Plukenetius folia rotundiora pingat, quam in Horto Malabarico & quam nos observavimus, vidimus tamen in eadem

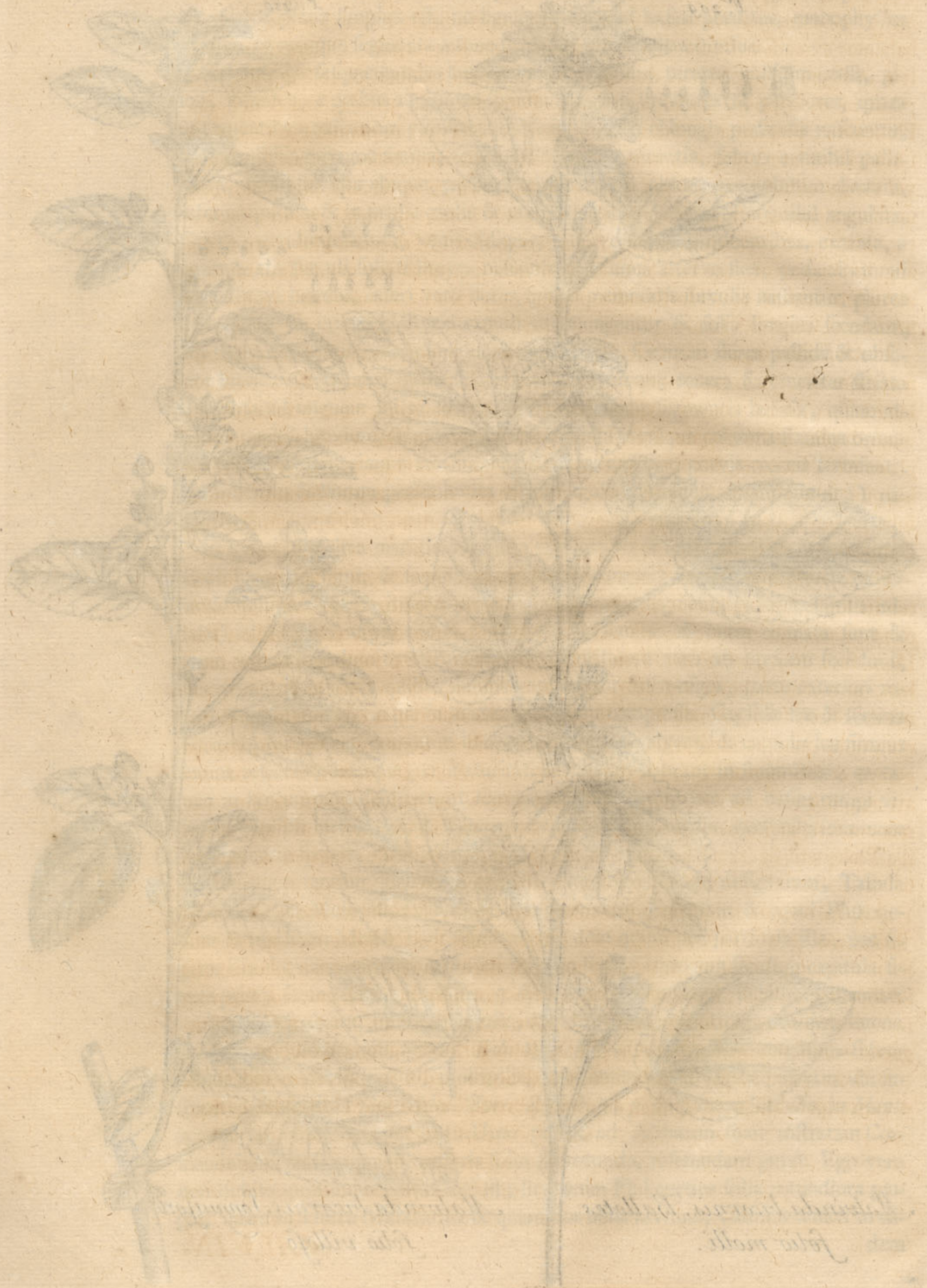
F. 209.

F. 210.

Malvinda bicornis, Ballotes folio molli.

Malvinda bicornis, Sanguisorb folio villoso.

Althaea rosea L.
 Althaea rosea L.

Althaea rosea L.
 Althaea rosea L.

dem planta & folia longiora & breviora, & ficcam vidimus, ex Zeylona a P. Hermannō allatam, cum foliis rotundioribus, Plukenetii figuræ respondentem, & aliam habemus ex eadem Infula cum foliis aliquantum longioribus. Observandum autem in figura Horti Malab. caulem iusto crassiorē exhiberi & absque pilis, licet pilosi in descriptione dicantur stipites. Porro flores & vascula, ceu & in figura Plukenetii, pinguntur solitaria, (cujusmodi & observavi in plantis ficcis ex India Orientali delatis) in descriptione vero recte observatur binos, ternos & plures, vel etiam solitarios nasci flores e foliorum alis, nempe in furculis illis junioribus, ut supra demonstratum, congesti nasci videntur flores, qui dein, prouti elongantur, longius ab invicem secedunt. Folia tam in Horti Mal. quam Plukenetii figura angulis illis carent, nec sane sicca & spontanea specimina eos monstrant, suntque in virente tantum & in Horto culta planta conspiciendi, quamvis nec in hac admodum observabiles sint.

In *Mus. Zeyl. p. 42.* dici videtur, *Alcea Indica minor*, femine leviter crispato; non enim alia, quam hæc, nota est, quæ istiusmodi semina habeat. Alias ex Zeylona Infula semina nomine *Alcæ Zeylonicæ Althææ folio*, flore lutescente, femine duplici arista donato a D. Hertog ad Amicos in Batavia & ab his in Angliam missa fuerunt. Accepimus etiam alio tempore ex Hollandia, titulo *Alcæ Carpini folio lanuginoso*, flore lutescente, femine duplici arista donato. Verum folia parum habent similitudinis cum *Carpini foliis*, ut nec multum cum *Althæa*, dempta molli hirsutia.

Phytophylacium Sherardinum habet *Althæam Orientalem bidentem*, subrotundis foliis, floribus parvis luteis: *Chittee-Mootee Malabarorum Pluk. Amalth. p. 11. Tab. 356. f. 1.* quæ est *Althæa Madraspatana lutea*, pilosa bidens *Pet. Hort. Sicc. Raj. Hist. Plant. Tom. III. App. p. 241. n. 64.* tantopere nostræ similem, ut merito dubium videatur, an specie differat. Nam folia in iisdem specimenibus ficcis sunt rotunda & oblonga, nec alia differentia est, quam quod minora sint, quod accidentarium est. Capsulæ quidem in utraque eadem, rugosæ nempe & subcineræ. Quod nomina *Malabarica Katu-Uren & Chittee-Mootee* attinet, novum non est, diversas iisdem plantis in eadem etiam regione per omnem terrarum orbem denominationes obtingere. Ceteroquin tam hæc, quam illa Plukenetii figura ad ficcam facta floribus caret, pediculos tantum & calyces habet, eosque absque ramulis e foliorum alis nascentes.

Althæa rostrata frutescens, orbiculari fere folio, flore luteo *Indiæ Orientalis Pluk. Alm. p. 26. Tab. 132. f. 2.* folia habet hujus speciei instar mollia, sed caules non æque pilosos, magis vero lignosos, & flores plures minores e foliorum alis brevioribus pediculis hærentes. *Althæa vero morifolia Indiæ Orient.* ad foliorum sinus capitulis singularibus parvis *Pluk. Alm. p. 25. Tab. 132. f. 1.* a nostra distinguenda caulibus gracilioribus non pilosis, foliis hirsutis, minime mollibus.

“ Tota planta aquæ incocta diuretica dicitur: radix in pulverem redacta & cum pipere assumpta algidam deprimit febrem;” verba sunt Horti Malabarici.

*MALVINDA BICORNIS, SANGUISORBÆ FOLIO
VILLOSO, ET MALVINDA BICORNIS, SANGUISORBÆ
FOLIO GLABRO T. CLXXI. F. 210.*

ANNUA est planta, plerarumque hujus generis instar, cubitalis & sesquicubitalis, altiorve, caule recto tereti, nunc virente, nunc e fusco rubente, plures mox ab imo ramos pedales & bipedales teretes subhirsutos emittente, oblique in latera versos, in quibus & ad ramulorum minorum alas folia nascuntur inferius ampliora & rotundiora, superius angustiora, figura foliorum partialium Sanguisorbæ vulgaris majoris, sed non consistentia, plane enim & magis adhuc, quam præcedentis, mollia, & tenuissimo villo (tactu tamen potius, quam visu, percipiendo) obsita sunt, venis aliquot obliquis exarata, coloris ex viridi in pallide glaucum vergentis, ceteroquin crenis per ambitum concinnis, Sanguisorbæ instar, incisa.

Flores e foliorum alis pediculis gracilibus nascuntur solitarii, parvi, candicantes, hiulci, monopetali, in quinque segmenta sinuata, ex altero latere deliquium patientia, (seu altera segmenti lacinia, velut in reliquis speciebus, altera nonnihil brevior) & per margines inæqualiter incisa & velut arrosa, divisi, e quorum centro stamina aliquot plura surriguntur, brevia reflexa, apices parvos croceos gerentia. Flores tenuem quandam glaucedinem candori commixtam habent, teneriter striati (striis nullo colore distinctis) & valde teneri & fugaces sunt, nam non nisi ad meridiem, idque per aliquot saltem horas, a duodecima nempe ad secundam pomeridianam, explicantur. Ceterum plura e ramulis junioribus capitula nasci videntur, verum ubi ramuli illi elongantur, capitula ab invicem removentur, & singula saltem e singulis foliorum alis nascuntur. Calyces in quinque latiuscula segmenta dividuntur, & tam ante flores, quam post eos segmenta illa connivent & capitula quinquangularia efficiunt. Capsulæ in his continentur quinæ, in capitulum ab initio pressæ junctæ & velut unitæ, per maturitatem ab invicem abscedentes, e fusco nigricantes, & aliarum hujus generis instar, in duo cornicula abeuntes, e quibus semina ab inferiori parte transversa fissura excidunt, ex rotundo trigona, nigricantia. Tota planta licet molli villo obducta sit, non tamen pilos aliquot habet, nisi ad foliorum pediculos & calycum oras, eosque pertenues & vix observabiles.

Seorsum numero primo flos, secundo capsulæ immaturæ in capitulum conjunctæ, tertio, 4. 5. 6. eadem sejunctæ & maturæ vario situ, 7. 8. & 9. semina vario item situ exhibentur, 10. folium inferius designatur.

Junio Julioque mensibus floruit, & semina dein perfecit, quibus perfectis interit, nata e feminibus Bengalensibus a P. Collinson communicatis.

A præcedenti & aliis speciebus foliorum figura & delicata mollitie, floribusque candicantibus, facile distinguitur hæc species.

Alia porro ex iisdem feminibus nata fuit species, huic in omnibus similis, nec ab ea distinguenda, nisi quod folia essent glabra, & molli illo villo destituta, flores vero nonnihil majores viderentur, colore præditi luteolo. Ceterum tota planta minus ramosa & minus alta videbatur. Hæc nobis dicitur, Malvinda bicornis Sanguisorbæ folio glabro, cujus figuram, tanquam non necessariam, omittimus.

Althæa

Althæa rostrata Cormandeliensis, *Pimpinellæ majoris* folio subrotundo, semine bicorni *Pluk. Alm. p. 26. Tab. 9. f. 3.* vel huic, vel illi eadem videtur. In *Inst. Rei Herb. p. 96.* dicitur, *Malva Indica*, foliis subrotundis. Verum Plukenetius *Pimpinellæ* folio subrotundo dixerat, ad differentiam *Althææ* suæ Virginianæ bidentis, *Pimpinellæ majoris* acutiore folio, flosculis minimis luteis *Alm. p. 25. Tab. 9. f. 6.*

Quoniam vero hoc genus plantas *Malvas Indicas* dixerat Tournefortius, ideo jam olim, ut a veris *Malvis* distingueret G. Sherardus, in suo *Phytophylacio* *Malvindas* nuncupavit, veluti illi *Cardamindum* dicitur, & peculiare plantæ genus designat, *Nasturtium* vulgo *Indicum* vocatum.

MALVINDA STELLATA ALNIFOLIA
T. CLXXII. F. 211.

EX iisdem seminibus Bengalenfibus alii fruticuli nati sunt cubitalis, cum florent, quod Octobri demum mense, eodem post sationem anno, contigit, altitudinis, caule sublignoso, tereti, calami olorini inferius crassitie, cortice subfusco & ex fusco ad rufum vergente tecto, plures ab imo ad summum usque in latera tenfos emittente ramos subhirsutos, pedales & sesquipedales, e quibus alii breviores prodibant, secundum quorum longitudinem e foliorum alis plures (tres, quatuor & quinque) congesti nascebantur flores parvi, saturanter lutei seu crocei coloris (vix striati) petalis hiulcis & altera marginis extremitate, ut ceteræ species, breviori præditi, staminibus & apicibus in medio concoloribus, minus, ac in *Malvis*, numerosis & e columna breviori & tenuiori orientibus, velut in ceteris hujus generis speciebus solet fieri, quibus calyx pro involucreo infervit simplex, ad sui usque medium in quinque lacinias divisus.

Fructum nobiscum non perfecit, quoniam nimis sero floruit, plantæ autem specimen sicca ex India delata fructus in pediculis tenuibus uncialibus habent depressos subrotundos, e capsulis unitis glabris non aristatis, sed in medio, quæ coeunt, stella nunc hexagona, nunc heptagona præditi, conflatos, quæ dein per maturitatem in totidem partes seu capsulas, quot radii fuerunt, abscedunt, & in extremitate, quæ stellam effecerat, bisulcatæ fiunt, sulco tamen exiguo connivente, & semina, ut videtur, non dimittente. Itaque corniculis plane non destituitur hæc species, sed multo brevioribus, quam aliæ, gaudet, nec, nisi postquam capsulæ ab invicem secesserunt, eæ observabiles sunt. Semina in his continentur parva, ex fusco nigricantia, subtriquetra, in extremitate nonnihil mucronata, quæ semina seorsum vario situ figuris 3. 3. 3. figuris 2. 2. 2. capsulæ sejunctæ, 1. 1. unitæ seu fructus stellatus exhibentur.

Folia in junioribus plantis ampliora sunt (altero tanto majora, quam figura nostra habet) & obtusiora, *Alni* foliis satis similia, sed non glutinosa nec glabra, quæ dein in plantis florentibus minora fiunt, & minus retusa, solentque quæ in extremis ramulis nascuntur ceteris non tantum longe minora, sed & angustiora, fieri. Ceterum folia superne saturanter virent & nonnihil splendent, inferne subincana sunt, molli hirsutia obsita, sed adeo tenui, ut vix advertatur, multo certe minus, quam in duabus præcedentibus, observabili. Perennis est hæc species, & flores, quam aliæ, liberius & copiosius profert.

Ex varia hac foliorum facie varia sortita fuit hæc species nomina & diversarum specierum origini immerito ansam dedit. Nam in junioribus plantis, ubi folia ampliora, retusa & in medio subinde sinuata sunt, dicta fuit, *Alcea Zeylanica* folio latiori cordiformi *Herm. Hort. Lugd. Bat. p. 12.* ubi brevissime describitur, & radix perennare dicitur; cujus synonyma sunt, *Malva Indica frutescens*, folio cordato *Par. Bat. Prodr. p. 350.* *Althæa Indica*, latiori folio cordiformi, ad summum sinuato *Pluk. Alm. p. 26. T. 9. f. 2.* *Malva Indica*, folio cordiformi *Tourn. Inst. R. Herb. p. 96.*

Si folia non sunt sinuata, dicta fuit, *Malva incana frutescens*, *Alni folio* *Par. Bat. Prodr. p. 350.* quo pertinet *Althæa Indica*, splendente folio *Alni* subrotundo *Pluk. Alm. p. 24.* & *Alcea Indica*, *Alni* rotundo viridique folio non cordato *Raj. Hist. Tom. III. p. 324. n. 7.* nec obstat, quod alius viridia, alius incana, alius splendentia folia dicat, superne enim viridia & in virente planta nonnihil splendentia, inferne autem subincana sunt. Si vero facie sit ordinaria prædita, eo referri debet, *Alcea Madraspatana stellata*, *Carambu vulgaris* facie *Pet. Hort. Sicc. Raj. Hist. Tom. III. App. p. 241. n. 49.* & *Althæa minor*, subrotundo *Ulmi* folio, *Madraspatana: Warra-Congee* *Malabarorum* *Pluk. Amalth. p. 11.* sub quo nomine specimina sunt ex India missa in *Phytophylacio Sherardino*, figuræ nostræ respondentia. Alio tempore missa sunt *Warra-Chundy* & *Warra-Conjy* titulo, & dein *Conjy-pundoe* nomine. Ceterum cur *Carambu* facie dicat *Petiverus*, ignoro; parum enim similitudinis ipsi cum *Carambu* speciebus, de quibus in *Horto Mal. Part. II. p. 95. & seqq.* agitur, intercedit. *Petiverum* autem eandem nobiscum designare plantam, certo mihi constat, cum specimen ab ipso communicatum sub dicto nomine servetur in *Phytophylacio Sherardino*.

Althæa rostrata frutescens, orbiculari fere folio, flore luteo *Ind. Orient. Pluk. Alm. p. 26. Tab. 132. f. 2.* foliis mollioribus & ad basim latioribus a nostra differt specie & diversa est planta.

MALVINDA UNICORNIS, FOLIO RHOMBOIDE, PERENNIS T. CLXXII. F. 212.

FRUTESCIT & perennis est hæc species, caulibus lignescentibus, digiti minoris versus basim crassitie, cortice subhirsuto, e fusco cinereo, tenuiter striato, vestitis, e quibus ab imo ad summum oblique surrecti nascuntur rami tenuiores (culmum crassi) virentes, subhirsuti, foliis præditi oblongis, in medio latioribus & rhomboidalibus, glabris & nonnihil splendentibus parte superiore, inferiore non splendentia, pallidiora & subglauca, e quorum alis furculi foliati breves nascuntur, similibus, sed minoribus, foliis vestiti, juxta quos in oblongis, versus extremitatem, ut in aliis speciebus, geniculatis pediculis gracilibus nascuntur capitula ab initio angulata, dein rotundiora, in quinque segmenta ad medium usque divisa, quibus flores continentur lutei, mediocri magnitudine præditi, & his præteritis pediculi longius succrescunt & capitula seminalia apparent, ex decem plerumque capsulis latiusculis, glabris, compositæ, unico tantum corniculo, seu arista, præditi, in quibus semina continentur, parte interiori compressa, angulata, exteriori rotundata, e pullo nigricantia. Capsulas has aperiri non observavi, quæ seorsum

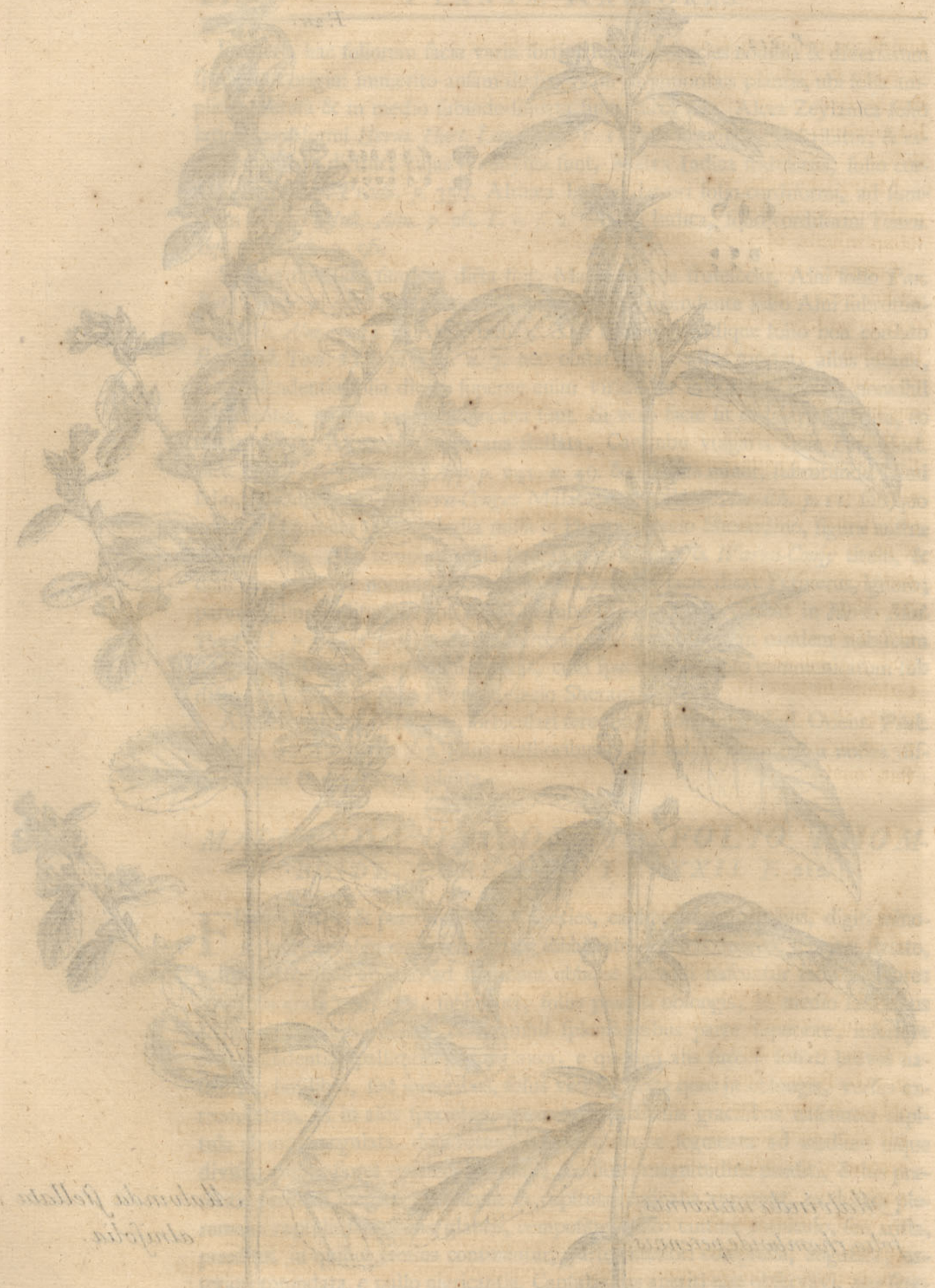
F. 212.

F. 211.

Malvinda unicornis,
folio rhomboide, perennis.

Malvinda stellata
alnifolia.

Verbena filiformis
clausiana

Verbena officinalis
officinalis

sum figura marginali 1. 2. & 3. femina vero fig. 4. 5. 6. vario situ appinguntur.

Alcea Carpini folio Americana frutescens, flosculis luteis, femine duplici rostro donato *Hort. Amst. Tom. I. p. 3. f. 2.* florum pediculis curtis, femine bicorni, foliis ad basim latioribus, non rhomboidalibus, & quod annua planta sit, a nostra differt.

Malva Ulmifolia, femine rostrato *Inst. R. Herb. p. 96.* femine unicorni cum nostra convenit, differt foliis angustioribus, minus glabris & non splendentibus, subtus villosis, & quod annua planta sit.

Ceterum præter has ex *Inst. R. Herb. & Horto Amstel.* modo nominatas species, ad hoc genus referri debent, (1) Althæa rostrata frutescens, orbiculari fere folio, flore luteo Indiæ Orient. *Pluk. Alm. p. 26. Tab. 132. f. 2.* (2) Althæa morifolia Indiæ Orient. ad foliorum sinus capitulis singularibus parvis *Ejusd. Ibid. f. 1.* (3) Althæa Virginiana bidens, Pimpinellæ majoris acutiore folio, flosculis minimis luteis *Ejusd. Ibid. Tab. 9. f. 6.* (4) Althæa fruticosa minor Gangetica, foliis exiguis, margine spinosis *Ibid. f. 4.* (5) Althæa minima surrecta, Veronicæ foliis villosis e Madraspatan *Ejusd. Tab. 132. f. 3.* cui eadem videtur, Althæa minima procumbens, Chamædryos foliis, densa hirsutia obductis *Tab. 334. f. 4.* (6) Althæa Cormandeliana angustis prælongis foliis, femine bicorni *Ejusd. Mant. p. 10. Tab. 334. f. 3.* (7) Alcea Curassavica villosa, aspera, Melonis folio *Par. Bat. p. 9.* (8) Alcea Madraspatana major, folio trilobato, calyce plumoso *Petiv. Mus. n. 745.* (9) Alcea Madraspatana, apice lunato *Petiv. Hort. Sicc. Raj. Hist. Tom. III. App. p. 241. n. 50.* cujus figura in Plukenetii Phytographia *Tab. 120. f. 4.* Rhamni cordatis foliis subtus cæsiis, titulo. (10) Alcea Madraspatana, Galeopsidis facie *Petiv. Hort. Sicc. Raj. Hist. Tom. III. App. p. 241. n. 48.* Et plures aliæ species, tum in dicto Phytophylacio, tum apud Herbariæ rei Scriptores occurrentes, quas, quoniam de iis non tam certo, quam de præcedentibus, constat, omitto.

MANIHOT FOLIO TENUITER DIVISO

T. CLXXIII. F. 213.

AD hoc genus, cujus ex observatione Plumieri characterem dedit Tournefortius *Inst. Rei Herb. App. p. 658.* referendæ mihi videntur, Ricinoides arbor Americana, folio multifido *Tourn. Inst. R. Herb. p. 566. pro 656.* Ricinoides Amer. Gossypii folio, & Ricinoides Amer. Staphisagriæ folio *Ejusd. Ibid.*

Primam primæ, de qua nobis hic sermo, speciei, cum fructus tantum descriptus fuerit, descriptionem & figuram exhibuit *Jac. Breynius Cent. Rar. Plant. p. 116.* Ricini Americani tenuiter divisi nomine, sed junioris tantum plantæ & absque floribus figuram dedit, quos flores quotannis in Horti Elthamensis Caldariis vario tempore, modo verno, modo æstivo, modo auctumnali, proferre solet, coccineos, umbellatim dispositos, ab initio campaniformes, dein, ubi plene expansi sunt, rosaceos, e quinque petalis obtusis (pentapetali videntur, vel pentapetaloides saltem) & quinque (subinde pluribus) staminibus brevibus purpureis, apices oblongos croceos gerentibus, conflatos, calyce monophyllo, in quinque breves lacinias diviso, exceptos, pediculo communi prælongo & foliorum pediculis longiore

longiore, tereti, ex contraria foliorum pediculi parte enascente, nitentes. Et hos flores nulli subsequuntur fructus, alii vero sunt flores staminibus & apicibus destituti, embryone ex rotundo trigono & stylo brevi capitato triplici præditi, qui flores in eadem umbella hinc inde ad pediculorum divaricationes nascuntur, sessiles, rariores multo, quam illi masculi; quos seorsum, nempe num. 6. masculos, num. 4. foemininos, n. 5. embryonem cum stylo, n. 3. stamina, n. 2. petala florum, n. 1. calycem expressos vide.

Planta ipsa arbor, immo nec frutex, proprie non est, sed ob altitudinem saltem arborens dicitur. Ad octo vero & plurimum pedum altitudinem assurgit, stipite recto, fungoso-lignoso, in ramos aliquot versus superiorem partem abeunte, in quibus folia nascuntur in orbem pansa & horizontaliter locata, in novem plerumque folia partialia radiatim posita, & multis utrinque laciniis dissecta, divisa, glabra, supina parte saturanter viridia, prona glauca, nervis albicantibus distincta, pediculis palmaribus teretibus glaucis innascentia, ad quorum basim utrinque e tenui brevique pediculo filamenta aliquot bifida & trifida nascuntur, spinularum specie, sed mitia. Rami & foliorum pediculi præcisi liquorem manant limpido, viscosum, amarum & acrum.

Synonyma recensentur in Instit. Rei Herb. & in Cat. Jam. p. 40. quibus addi possunt: Avellanæ purgatrices, seu Ben magnum *Tradesc. Mus. p. 26.* & Ricinus Austriacus flore phoeniceo *Ibid. p. 161.* Ben magnum Medicorum vulgo *Worm. Mus. p. 187.* Ricinus Americanus, tenuiter diviso folio Breynii *Raj. Hist. Plant. Tom. I. p. 167. Hist. Ox. Part. III. p. 348. n. 11.* Ricino affinis, tenuiter diviso folio *Ibid. Sect. X. Tab. 3. fig. 11. ser. 3.* (ic. Breyn.) cui eundem habeo, Ricinum Sirinamensem, foliis radiatis amplis, ad centrum pæne divisis, fructu ficiformi *Ejusd. Hist. Part. III. p. 348. n. 10.* (descr. propr.) Ricinus fructu maximo, Gros pignons d'Inde *Pomet. p. 226.* Jamahen Indorum, Ricinus perillustris coralloides, pomo tricocco, folio palmato subincano & profunde laciniato *Surian. Medecinier de la seconde espece Labat. Itin. Tom. III. p. 101.* ubi breviter describitur.

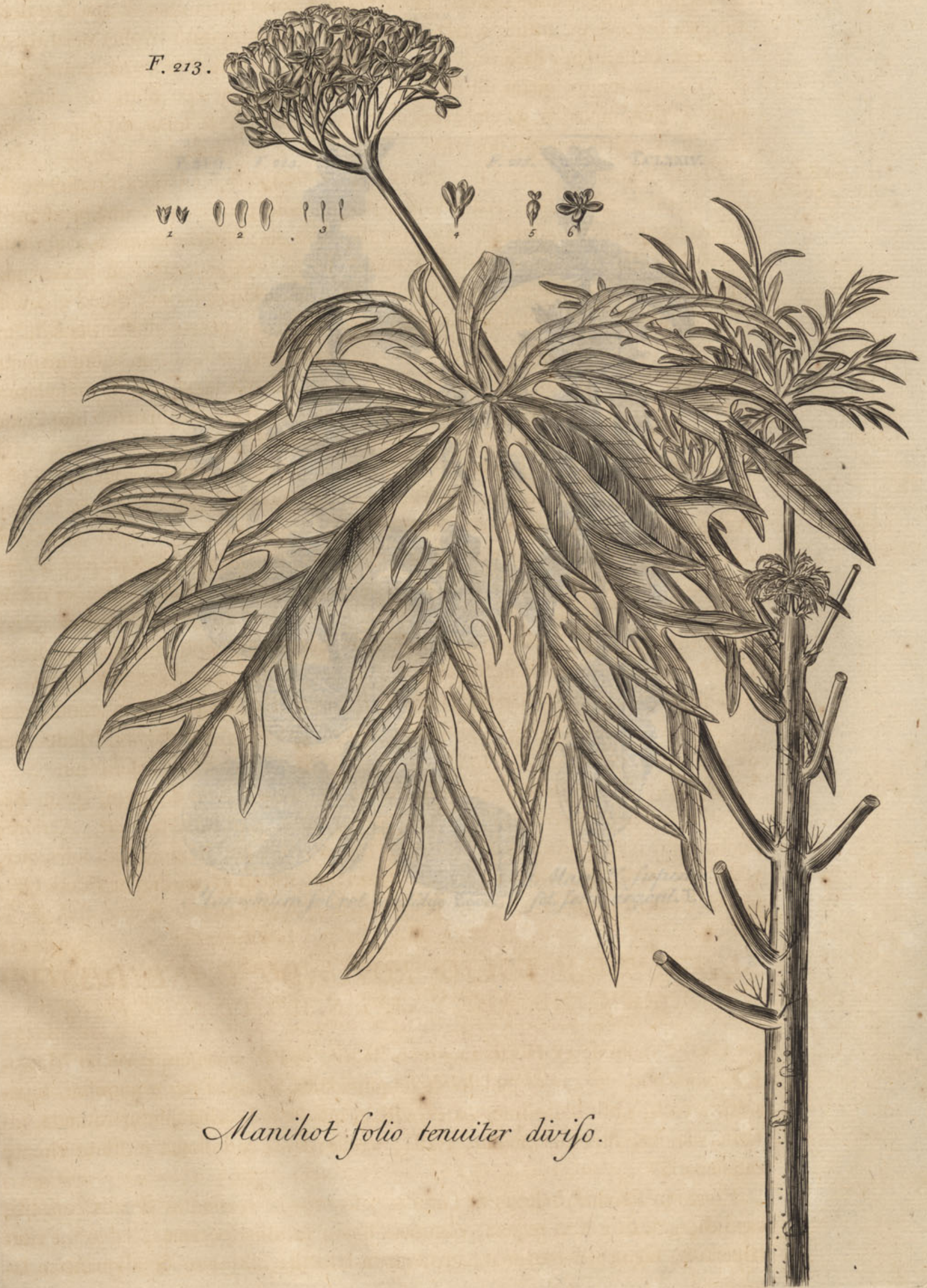
Fructus nuclei purgant, sed nimis valide, & licet mitiores dicantur, quam Ricinoidis Americ. Gossypii folio *Tourn.* tamen eorum usus tutus non est. Aciores nucleis sunt membranæ eos obvolventes, immo virulentæ. Mitiora sunt folia, quæ, Labat referente, acetariis parce a quibusdam purgationis gratia in Americanis Gallorum Insulis permiscentur.

MARRUBIUM FOLIO ROTUNDO, CANDIDISSIMO

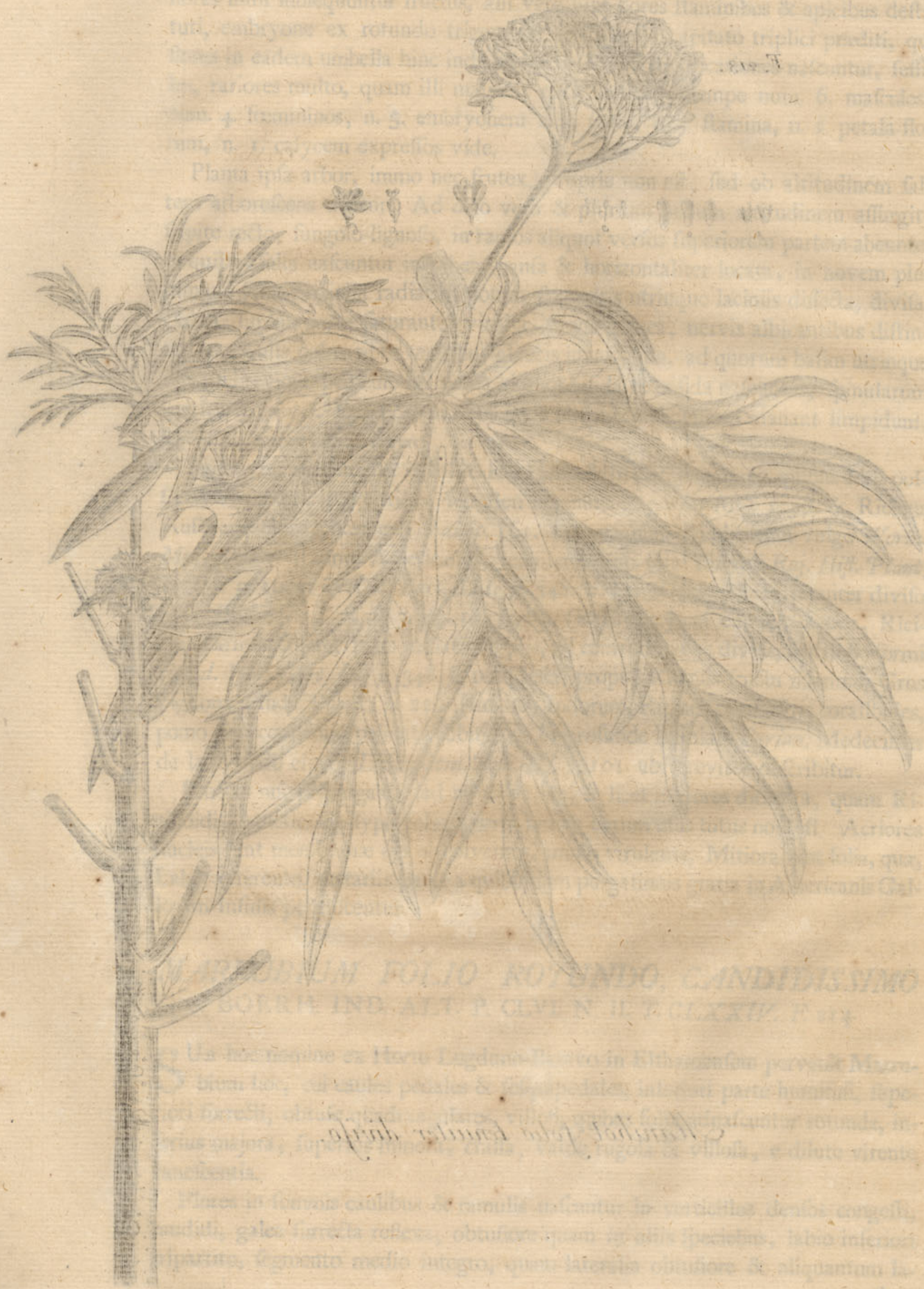
BOERH. IND. ALT. P. CLVI. N. II. T. CLXXIV. F. 214.

SUB hoc nomine ex Horto Lugduno-Batavo in Elthamensem pervenit Marrubium hoc, cui caules pedales & sesquipedales, inferiori parte humifusi, superiori surrecti, obtuse quadrangulares, villosi, quibus folia adnascuntur rotunda, inferius majora, superius minora, crassa, valde rugosa & villosa, e dilute virente canescentia.

Flores in summis caulibus & ramulis nascuntur in verticillos densos congesti, candidi, galea surrecta reflexa, obtusiore quam in aliis speciebus, labio inferiori tripartito, segmento medio integro, quam lateralia obtusiore & aliquantum latiore

.III.XI.D.T

...UM FOLIO ROTUNDO, CANDIDISSIMO
 ...IB. ALT. P. CIVEN II. P. CLXXII. T. VII

Ua hoc nomine ex Herbo Lugdunensi in Ethyopiensi perijt Mizra-
 ... bini lac, ut ait ptolemaeus & ... partibus humanis, sepe
 ... dicitur, ...
 ...
 ... in ...
 ...
 ...
 ...
 ...

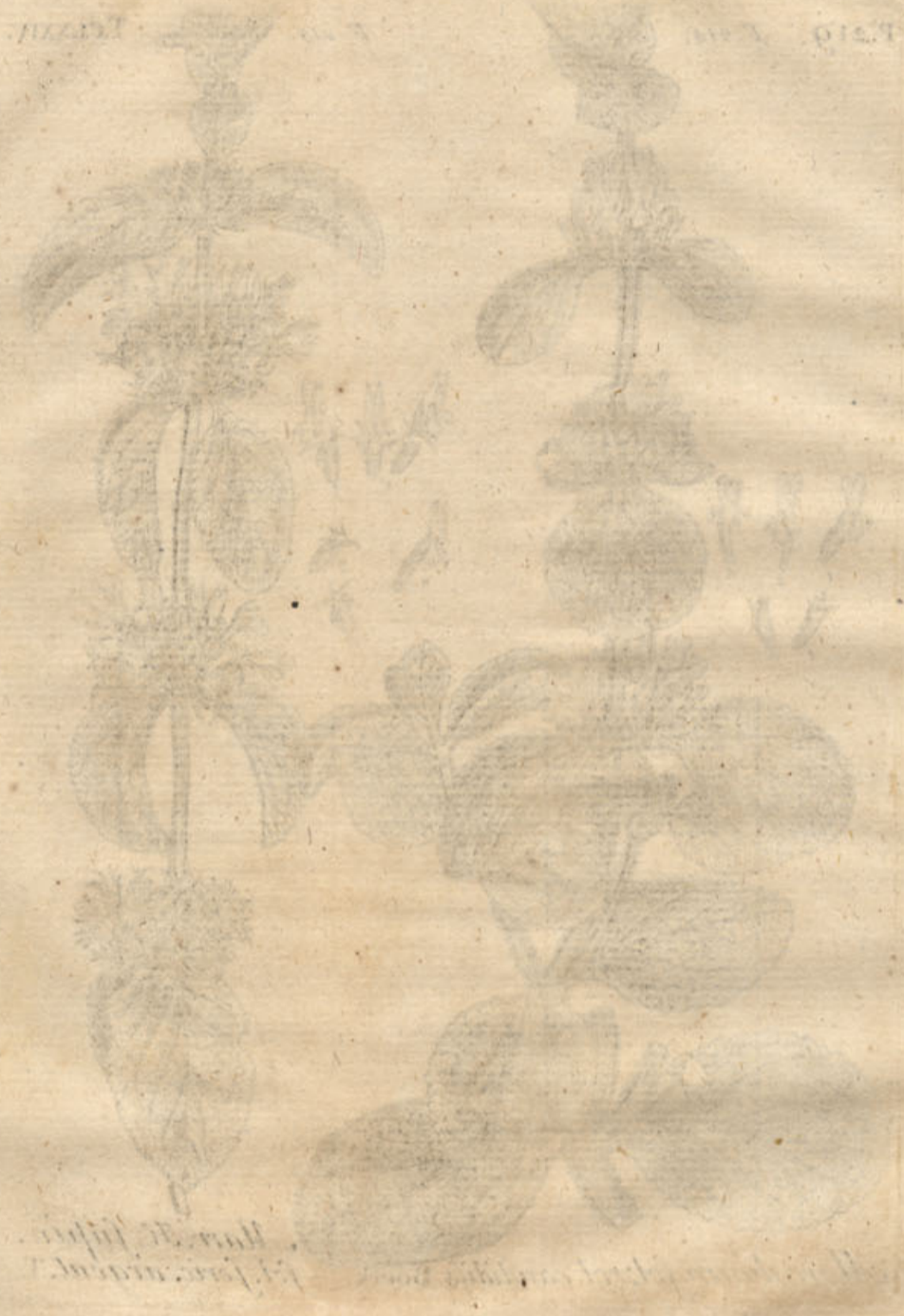
P. 219. F. 214.

F. 215.

TCLXXIV.

Marrubium fol. rot. candidiss. Boerk. *Marr. fl. supin.*
fol. seric. argent. T.

tiore. Calyces villosi striati, in quinque acuta segmenta pæne æqualia (tria superiora reliquis nonnihil breviora sunt) dividuntur, sessiles, seu pediculis destituti, quos exterius plurima capillacea folia cingunt. Julio & Augusto floret, perennis, ut ceteræ species, planta.

Figura marginali prima, secunda & tertia flores seorsum, quarta & quinta calyces appicti sunt.

Quæritur in Indice Horti Lugduno-Batavi, an sit, Marrubium album candidissimum & villosum *Tourn. Inst. R. Herb. Coroll. p. 12?* quæ quæstio repetitur ad Marrubium folio candidissimo, orbiculari crassissimo *p. 157. n. 7.* Hinc non immerito suspicari liceat, eandem plantam bis ibi poni. Nobis Tournefortii planta nota non est.

*MARRUBIUM HISPANICUM SUPINUM, FOLIIS
SERICEIS ARGENTEIS TOURN. INST. REI HERB.
P. CXCII. T. CLXXIV. F. 215.*

MARRUBIUM album, sericeo parvo & rotundiori folio *Bocc. Mus. Part. II. p. 78. Tab. 69.* dicto Institutionum loco hujus synonymon recitatur, cujus flores quoniam Bocconus non expressit, & quoniam diversa facie nobiscum nascitur, figuram ejus præcedenti speciei, prout in Horto cum foliis longioribus crevit, addere libuit.

Prioris instar plures ex eadem radice caules spargit, inferiori parte procumbentes, superiori surrectos, aliquanto, quam illius, longiores & tenuiores: folia angustiora sunt, non æque crassa, nec æque villosa & rugosa, verum molliora, & delicatiore lanugine obsita, magisque incana: flores in acutiora segmenta, præfertim galea, dividuntur: calyces profundius striati in longiores & magis exstantes lacinias dividuntur. Eodem cum illo tempore floret.

Figura marginali sexta, septima, octava flores, nona & decima calyces separatim appicti sunt.

Marrubium album latifolium & angustifolium peregrinum *C. B. Pin. p. 230.* plantæ sunt erectæ, proceriores & robustiores, magisque ramosæ, & angustifolium quidem odoratum est, foliaque habet acutiora, latifolium nostri instar inodorum quidem est, verum sapore amaro, quo hoc caret, præditum: porro folia latifolii utrinque magis angustata, per margines obtusius nec æque frequenter crenata sunt: magis etiam mollia magisque candida nostri folia videntur.

*MELISSA ATRO-RUBENS, BUGULÆ FOLIO
T. CLXXV. F. 216.*

PER tres nunc annos in Horto Elthamensi crevit hæc planta, ex seminibus deciduis quotannis se renovans, & quamvis semina ubertim suppeditarit, flores tamen, præter imperfectos & rudimenta saltem quædam florum, adhuc denegavit, ut de genere ejus assignando certus hæctenus esse non potuerim, donec anno 1730. loco calidiore in olla reposita flores formaret aliquanto magis perfectos, quamvis multo essent minores, quam in speciminibus ficcis in Virginia &

Carolina lectis apparent. Istos flores ad latus figuræ primariæ seorsum num. 1. 2. 3. 4. 5. 6. apposui, ex quibus, juncta feminum & calycum structura, ad Melissæ genus referenda mihi videbatur; in qua sententia confirmabar, quod ipsi multum esset similitudinis cum Gallitricho folio rotundiore, flore magno violaceo *J. B. Hist. Plant. Tom. III. L. 28. p. 313.* quam plantam Melissæ speciem facit *Tournefortius*, & Melissam Pyrenaicam caule brevi, Plantaginis folio, vocat *Inst. Rei Herb. p. 193.* Si ergo illa est vera Melissæ species, & hæc talis censenda, quæ, antequam flores proferet, Hormini faciem, Bauhonianæ plantæ instar, exhibere visa fuit.

Flores autem illi parvi erant, candicantes, labio superiori bifido, modice surrecto, inferiori tripartito, segmento medio integro. In exemplaribus ficcis flores erant ampliores, oblongi, gulosi & nonnihil ventriosi, galea latiuscula, surrecta, labio breviori & non æque bene discernendo; color perierat, diversus autem ab albo, & forte caruleus fuisse videbatur. Præter flores illos parvos perfecte formatos lacinia & fragmenta quædam florum hinc inde calycibus in virente nostra inhærebant, nempe modo pars florum superior, modo inferior lacera & irregulariter formata. Hoc vero, quo hæc scribo, anno 1731. sub finem Maji, tempestate calida, in solo libero planta flores formavit ampliores perfectos, colore subcaruleo tinctos, galea bifida, alis latiusculis, in cuspidem brevem desinentibus, labello bifido, per margines subinde crenato. Qui flores figuris 7. 8. 9. 10. 11. vario situ exhibentur.

Ceterum dodrantali pedaliq; hæc planta surgit altitudine, caule ex eadem radice fibrosa nunc solitario, nunc pluribus enascentibus, quadrangulis, uno alterove geniculo & foliorum conjugatione interceptis, simplicibus seu non ramosis, in quorum superiore parte verticilli plures nascuntur, singulis verticillis e calycibus sex in orbem digestis conflatis, quibus gemina subjiciuntur folia, in superioribus verticillis parva, integra, myrtiformia, in inferiori vero verticillo longiora & per margines obiter incisa. Calyces majusculi sunt, quinque lineis extantibus striati, bipartiti, segmento superiori latiore trifido, inferiori angustiori & bifido. Semina in singulis calycibus latent quatuor, grandiuscula, obtuse triquetra, parte exteriori in dorsum protuberante, subrotunda, interiori, qua se mutuo tangunt, utrinque resecta & angulosa, per maturitatem nigricantia, quæ appicta vide figuris 12. & 13.

Folia ad radicem plura in orbem sparguntur, oblongo-rotunda, per margines sinuata & obiter laciniata, Bugulæ vulgari similia, sed majora, parte supina faturatim viridia & lituris circa venas atro-purpureis notata, prona obscure purpurea, atque hunc colorem & folia & caules plerumque obtinent, non tantum in culta, sed spontanea etiam planta. Tota hirsuta & pilosa est, pilis in parte superiori e punctis vel minutis tuberculis prodeuntibus. Odore evidente caret.

Sponte nascitur in Americæ septentrionalis provinciis Carolina & Virginia, e qua posteriori provincia semina nactus communicavit Car. Du-Bois Soc. Ind. Orient. in Anglia Thesaurarius.

Est in Phytophylacio Sherardino planta in Carolina lecta, eadem cum figura nostra magnitudine, foliis eodem colore præditis, cui eandem existimo, Sideritidem Bugulæ foliis Marianam, floribus purpureis, longo tubulo donatis *Pluk. Mant. p. 171.* Est alia e Virginia allata, multo humilior, palmaris nempe tantum, cum
purpureis

F. 216.

Melissa atro-rubens, Bugilla folio.

LXXXVII

Malva sylvestris

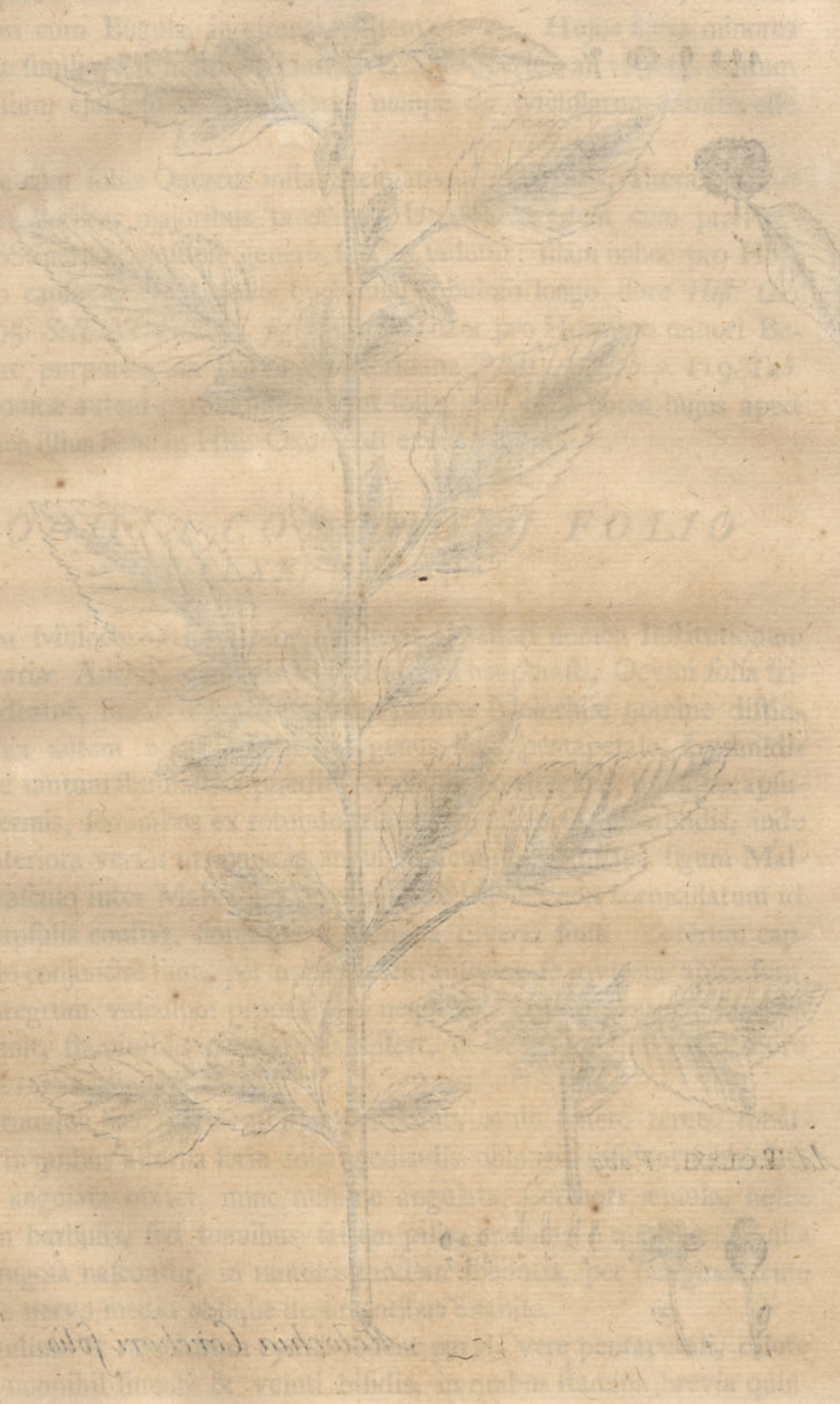
preparata est. *Herba* ad usum in rebus. *Herba* Euthamensis parva. *Herba* Euthamensis.
Herba Euthamensis. *Herba* Euthamensis. *Herba* Euthamensis. *Herba* Euthamensis.
Herba Euthamensis. *Herba* Euthamensis. *Herba* Euthamensis. *Herba* Euthamensis.
Herba Euthamensis. *Herba* Euthamensis. *Herba* Euthamensis. *Herba* Euthamensis.

Sunt alia que sunt ex *Herba* Euthamensis. *Herba* Euthamensis. *Herba* Euthamensis.
Herba Euthamensis. *Herba* Euthamensis. *Herba* Euthamensis. *Herba* Euthamensis.
Herba Euthamensis. *Herba* Euthamensis. *Herba* Euthamensis. *Herba* Euthamensis.
Herba Euthamensis. *Herba* Euthamensis. *Herba* Euthamensis. *Herba* Euthamensis.

METOPOLITANICORUM FOLIO

PORRO. *Herba* Euthamensis. *Herba* Euthamensis. *Herba* Euthamensis.
Herba Euthamensis. *Herba* Euthamensis. *Herba* Euthamensis. *Herba* Euthamensis.
Herba Euthamensis. *Herba* Euthamensis. *Herba* Euthamensis. *Herba* Euthamensis.
Herba Euthamensis. *Herba* Euthamensis. *Herba* Euthamensis. *Herba* Euthamensis.

Herba Euthamensis. *Herba* Euthamensis. *Herba* Euthamensis.
Herba Euthamensis. *Herba* Euthamensis. *Herba* Euthamensis. *Herba* Euthamensis.
Herba Euthamensis. *Herba* Euthamensis. *Herba* Euthamensis. *Herba* Euthamensis.
Herba Euthamensis. *Herba* Euthamensis. *Herba* Euthamensis. *Herba* Euthamensis.

F. 217.

Ad T. CLXXI. F. 209.

Melochia Corchori folio.

purpureis etiam foliis, ad quam ni referri possit Horminum parvum Marianum, Rapistris foliis hirsutioribus *Pluk. Mant. p. 103.* me id non nosse fateor. Folia autem cum Rapistro foliis non incisus aliquam habent similitudinem, sed non tantam, quantam cum Bugula, in virente quidem planta. Hujus flores minores sunt, folia nostræ similia, sed minora. Hæc diversa ne species, an varietas tantum sit, certus non sum, ejusdem autem generis, nempe de Melissarum familia esse existimo.

Sunt aliæ duæ cum foliis Quercus instar laciniatis, sed hirsutis, altera floribus minoribus, altera floribus majoribus prædita. Utraque eandem cum præsentis specie habitum obtinet, & ejusdem generis species videtur: illam habeo pro Hormino Virginiano caule aphylo, foliis quercinis, tubuloso longo flore *Hist. Ox. Part. III. p. 395. Sect. XI. Tab. 13. fig. 27. ser. 2.* hanc pro Hormino minori Betonice folio, flore purpureo, ex Provincia Floridana *Pluk. Amalb. p. 119. Tab. 420. fig. 1.* Betonice autem parum similia sunt folia, nec recte flores hujus apud Plukenetium, nec illius bene in *Hist. Oxoniensi* exprimuntur.

MELOCHIA CORCHORI FOLIO

T. CLXXVI. F. 217.

POSTQUAM Melochiæ Alpini proprium fecit Corchori nomen Institutionum Rei Herbariæ Auctor, quamvis Chorchorus Theophrasti, Ocymi folia tribuentis, non videatur, liceat nobis hoc genus plantas Melochiæ nomine distinguere. Melochia autem nobis est plantæ genus flore pentapetalo, Lychnidis æmulo, quinque tantum staminibus prædito, vasculis congregatis, quinquecapsularibus pentaspermis, seminibus ex rotundo triquetris, in dorso subrotundis, inde ventrem seu interiora versus utrinque in angulum acutum productis, figura Malvindæ, cui & vasculo inter Malvaceas proxime accedit, sed non corniculatum id est, nec e tot capsulis constat, floresque & stamina diversa sunt. Ceterum capsulæ hæc ab initio conjunctæ sunt, per maturitatem autem a se invicem abscedunt, ut unum & integrum vasculum proprie dici nequeant. Flore pentapetalo cum Corchoro convenit, staminibus paucioribus differt, ut & fructu, qui a Corchoro aliisve Malvaceis diversus est.

Bipedali plerumque hæc species affurgit altitudine, caule tenero tereti, subaspero, virente, in quibus alterna serie folia pediculis oblongis insident subhirsuta virentia, nunc angulata obiter, nunc minime angulata, Corchori æmula, nullis tamen ad basim barbulis, sed tenuibus saltem pilis, prædita, e quorum alis alia minora magis rugosa nascuntur, in ramulos tandem abeuntia, per margines acute ferrata, venis a nervo medio oblique decurrentibus exarata.

Flores in caulium & ramulorum cymis sedent parvi, vere pentapetali, dilute carnei, petalis nonnihil sinuosis & veluti bifidis, in quibus stamina brevia quinque saltem & totidem apices, quæ non e pistillo columnari, velut in Malvis, sed ex tubulo integro embryonem involvente oriuntur; embryo autem quinque filamentis vel stylis corniculatis terminatur. Calyx brevis simplex monophyllos est, in quinque exiguas lacinias in summo divisus, ad cujus basim tenue hæret folium capillaceum. Vascula floribus evanidis subnascuntur plura conglomerata, subhirsuta

futa

suta, rotunda, quinque angulis obtusis prædita, cujus capsulæ & semina supra descripta sunt, in margine autem figuræ seorsum exhibentur, figura nempe prima calyx, figura secunda vasculum solitarium, figura tertia capsula, figura quarta semina, figura quinta vascula congesta.

Annua est planta, quæ Augusto mense nobiscum floruit, orta ex seminibus a Jo. Phil. Breynio transmissis, nomine Ketmiæ lucidæ Melochiæ folio, flore minimo. Accepimus etiam ex Batavia nomine Alceæ Zeylanicæ flore rubello. Nobiscum non lucida, immo nec glabra, sed subhirsuta nata est. Sunt tamen in Phytophylacio Sherardino specimina, quæ glabra folia habent, ex India Orientali allata, sunt & quæ subhirsuta habent & crassiuscula, cum illa tenuiora observentur, ut foliis glabris & hirsutis variare videatur hæc planta.

Ad illam cum foliis tenuioribus & glabrioribus refero Tsjeru Uren *Hort. Mal. Part. IX. Tab. 73. p. 143.* quæ figura minus bona, melior vero apud *Plukentium Phytogr. Tab. 44. fig. 5.* ubi Malva Orientalis elatior, longiori folio, flore albo minimo, capitulis conglomeratis, in *Almagesto* vero *p. 25.* Althæa peregrina longiore Betonicæ folio, floribus albis perexiguis, capitulis arcte conglomeratis dicitur. Verum folia Betonicæ foliis parum similia sunt, & nec Malvam, nec Althæam, nec Alceam bene dici ex dictis constat. Licet autem & descripta & depicta esset hæc planta, supervacuum tamen non fuit visum pro genere asserendo eam clarius describere & depingere. Observandum autem florem non esse monopetalum, qualis in Horto Malabarico dicitur, sed vere pentapetalum, qualem *J. Commelinus* annotat in Scholio, ubi Plantam Sideritidis folio insipido, flore pentapetalo rosæci coloris, fructu rotundo, in quinque partes diviso, semine triangulato, vocat. Nec porro stamina novem gerit, ut in Horto Malabarico asseritur, sed quinque tantum. Stylus ibi cum staminibus confundi & hujus partes pro staminibus haberi videntur.

Ad subhirsutam spectat, Malva Indica Ribesii folio *Par. Bat. Prodr. p. 350.* seu Althæa Indica Ribesii folio *Schol. Botan.* Quoniam folia subinde plus minusve profunde angulata sunt, ideo Ribesii foliis dicta fuit, licet exacte iis similia non sint. Variat etiam foliis multo minoribus, locis nempe arenosis sterilioribus, cujusmodi specimen ex Maderaspatano allatum habetur in Phytophylacio Sherardino. Huc porro tanquam synonyma pertinet, Alcea Indica minor, floribus parvis fasciculatis, Melochiæ folio *Mus. Zeylan. p. 43.*

Ad hoc genus, tanquam species, ulterius referri debent, (1) Althæa Indica flosculis parvis, fasciculatim ramulis affixis Breynio *Pr. I. p. 2. Pluk. Alm. p. 26. Tab. 9. fig. 5.* & (2) Althæa pusilla supina, Geranii exigui maritimi folio & facie Madraspatensis *Ejusd. Tab. 132. fig. 4.* quam in *Almag. p. 14.* Alceam pusillam supinam, Geranii exigui maritimi folio & facie Madraspatensem, fructu in summo caule glomerato, pericarpio duro, vocat.

P. 223.

T. CLXXVII.

F. 218.

Melo variegatus, Aurantii figura, odoratissimus.

PLANT. T.

... quibus angulis obtusis... capsulae & semina supra...

... Anni est planta, que Angulo meo... Jo. Paul. Bryonia... Acceptas etiam ex Batavia... Verum inha, Betonicae folia...

Melo pentapetalus, Avicennae figura eborata...

MELO